

under den borgerlige regering med hensyn til landzoneregler. Jeg synes, det er legitimt nok at ændre standpunkt, især hvis resultatet af denne holdningsændring går i en positiv retning, men det har jeg desværre svært ved at se, når jeg læser de tre beslutningsforslag.

Det er, som om man fuldstændig har glemt baggrunden for og formålet med landzonebestemmelsen, nemlig punkt 1: at sikre landzonen friholdt for uplanlagt bebyggelse, punkt 2: at holde ejendomsvurderingerne nede i landzonen, og punkt 3: at beskytte jordbrugets produktionsmuligheder mod konflikter mellem erhvervs- og jordbrugsinteresser.

De af os, der har en kommunal baggrund, ved, at disse konflikter er der i dag. Men de vil blive mangedoblet, hvis der sket en uhammet erhvervsudvikling.

Vi skal være stolte over den fremsynethed, der ligger bag planloven. Prøv at tage sydpå – og man behøver såmænd ikke at tage så langt – og se, hvad det ender med, hvis de frie kræfter får frit spil uden nogen form for planlægning. Er det det, forslagsstillerne ønsker?

Med hensyn til B 131 er der kun det at sige, at der allerede i dag er gode muligheder for at indrette overflødiggjorte landbrugsbygninger til erhverv. Men at give tilladelse til uhammet tilbygning ville få uoverskuelige konsekvenser med hensyn til rensning af spildevand, veje og vandforsyning. Vi har jo lige debatteret problemerne angående rensning af spildevand.

Spørgsmålet melder sig også straks: Hvem skal betale disse udgifter? Er det igen staten, som V og K plejer at henvise til? For at lægge en positiv vinkel ind i dette foretagende synes vi, det vil være en god idé at få en bedre information om, hvad man må, og hvad man ikke må med hensyn til eksisterende muligheder i overflødiggjorte landbrugsbygninger. For ét tror jeg vi er enige om: De skal ikke stå tomme.

Vi kan ikke støtte beslutningsforslag nr. B 131.

Med hensyn til B 132 har vi ikke indtryk af, at der ligger det store behov eller ønske om at udnytte overflødiggjorte landbrugsbygninger til boliger. Det har ministeren omtalt i forbindelse med undersøgelsen i Roskilde Amt. Vi ved, at der ved de mange sammenlægninger af landbrugsejendomme er blevet frigjort mange tomme stuehuse, og den tendens ser ud til at fortsætte. Konsekvensen af forslagsstillernes forslag ville være en stor stigning i ejendommens vurdering. Derfor kan vi ikke støtte B 132.

B 133: Her har undersøgelser også vist, som ministeren henviste til, at man har vurderet, at opførelse af medhjælperboliger og eventuelt aftægtsboliger fungerer tilfredsstillende. Vi kan heller ikke støtte dette forslag.

Til slut vil jeg sige, at vi egentlig godt vil være lidt positive over for forslagsstillerne. Kommer der nogle gode forslag, som gør, at man kan udnytte de overflødiggjorte landbrugsbygninger, er vi selvfølgelig åbne over for en diskussion om disse forslag.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Ministeren indledte sin tale med nogle bemærkninger om regelforenklning, og jeg kan konstatere, at vi er på regelforenklingsholdet, hvad enten vi taler om nye love eller om gamle love.

Det er dejligt at høre alle de rosende bemærkninger om planloven, som Socialdemokratiet, hvis jeg husker ret, slet ikke stemte for dengang. Vi kan da anbefale socialdemokraterne og regeringen: Bare hold jer ude af det her, så laver vi gerne vores egen lov lidt bedre. I skal bare stemme gult, så kan vi hurtigt få lavet den endnu bedre.

Jeg er helt enig i betragtningen om, at mange af planlovgivningens paragraffer er lavet for at beskytte landbruget, og sådan skal det stadig væk være. Vi skal være sikre på, at der er områder, hvor dette erhverv kan udøves, uden at det kommer i konflikt med andre hensyn, men der er nogle muligheder for at åbne op, og det er det, vi kan se i de tre fremsatte forslag.

Jeg synes også, der er grund til at nævne, at Folketinget gennem de senere år har vist en meget positiv indstilling over for landdistrikterne, som der er grund til at fortsætte. Der var nogle gode takter i betænkning nr. 1333, og den redegørelse, som indenrigsministeren er kommet med, lover også godt. Jeg tror, det er noget, vi kan mødes om og gøre bedre.

Det undrer mig lidt, at vi hverken i ministerens tale eller i Socialdemokratiets tale hørte noget, der ligner tankegangen fra spørgsmålet om byøkologi. Jo, der var lidt i hr. Peter Christensens tale om at genbruge de gamle landbrugsbygninger og ikke kun stuehusene, og det vil jeg gerne kvittere for. Der tror jeg, vi kan mødes, for tiderne har ændret sig siden dengang, fordi vi ikke på det tidspunkt var så optaget af klimaspørgsmål og energibevidsthed. Det er vi blevet siden, og vi er klar over, at enhver gammel bygning repræsenterer en stor energimængde, som vi skal forvalte med omhu.